

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka „FLEX“ pro výrobky ve třídách 3 a 34

Rozhodnutí námitkového oddělení: Přijetí námitek v celém rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 15 a čl. 43 odst. 2 nařízení Rady č. 40/94, jelikož důkazy předložené Revlon (Suisse) S.A. nemohou být považovány za platné prokázání skutečného užívání slovní ochranné známky „FLEX“ během předmětného období, jak ve Spojeném království tak ani ve Francii

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení, jelikož si sporné ochranné známky nejsou podobné a tudíž neexistuje žádné nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 30. prosince 2005 – Toyoda Koki Kabushiki Kaisha v. OHIM

(Věc T-462/05)

(2006/C 74/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Toyoda Koki Kabushiki Kaisha (Aichi-Ken, Japonsko) (zástupce: J. F. Wachinger, právník)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit rozhodnutí přijaté prvním odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 14. září 2005, ve věci R 1157/2004-1 za neplatné a umožnit zápis přihlášky slovní ochranné známky č. 003157492 „IFS“ pro výrobky „řízení a řízení s posilovačem, jak pro vozidla tak pro jejich části, s výjimkou nezávislého předního závěsu“ v mezinárodní třídě 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek,

— nebo, podpůrně, prohlásit za neplatné rozhodnutí přijaté prvním odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 14. září 2005 ve věci R 1157/2004-1 a vrátit věc odvolacímu senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu k přešetření a k vydání nového rozhodnutí,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „IFS“ pro výrobky ve třídě 12 – přihláška č. 3 157 492

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky vůči všem výrobkům, na které se vztahuje

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 40/94, mimo jiné kvůli nesprávnému vymezení relevantní veřejnosti a nesprávnému předpokladu popisné povahy.

Žaloba podaná dne 12. ledna 2006 – Polská republika v. Komise Evropských společenství

(Věc T-4/06)

(2006/C 74/52)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: Jarosław Pietras, zmocněnec vlády)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit článek 2 nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 ze dne 14. října 2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/05 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru (Úř. věst. L 271, 15.10.2005, s. 12);

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení článku 2 nařízení č. 1686/2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/05 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru za účelem pokrytí zbývající části celkové ztráty v souladu s článkem 16 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001⁽¹⁾. Napadený článek nařízení zakotvuje odlišný koeficient doplňkové dávky pro členské státy tvořící Společenství před 1. květnem 2004 a pro „nové“ členské státy.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje následující argumenty:

- neexistenci pravomoci Evropské komise a porušení článku 16 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001, které podle žalobkyně opravňuje Komisi stanovit pouze jeden koeficient ve stejné výši pro celé Společenství, a tuto skutečnost podle názoru žalobkyně potvrzují jednoznačná a v tomto směru shodná rozlišná jazyková znění ustanovení nařízení. Žalobkyně navíc tvrdí, že zásady společné organizace trhů v odvětví cukru nejenže nemohou být odůvodněním pro odchýlení se od jazykového výkladu ustanovení nařízení (ES) č. 1260/2001, nýbrž dokonce vylučují takové odchýlení;
- porušení zásady okamžitého a úplného převzetí novými členskými státy *acquis communautaire*; rozdílný koeficient doplňkové dávky je podle žalobkyně ve skutečnosti přechodným opatřením, pro které neexistuje právní základ ani v Aktu o podmínkách přistoupení, ani v aktech vydaných na jeho základě. Žalobkyně se v tomto rámci dovolává článku 2 Aktu o podmínkách přistoupení, jenž je základem pro převzetí Polskou republikou v plném rozsahu práv a závazků vyplývajících z členství, což je podle názoru žalobkyně spojeno rovněž s převzetím práva využívat přeplatky a závazku pokrýt ztráty na trhu s cukrem, jež vznikly v předcházejících hospodářských letech;
- porušení zásady zákazu diskriminace; žalobkyně Komisi vytýká, že jediným kritériem pro stanovení rozdílného koeficientu v napadeném nařízení je datum přistoupení členských států do Evropské unie. Podle názoru žalobkyně byly důsledky přistoupení vyčerpávajícím způsobem upraveny v Aktu o podmínkách přistoupení a v aktech vydaných na jeho základě a datum rozšíření Evropské unie nemůže být objektivním kritériem, jež by mohlo odůvodnit zavedení rozdílu;
- porušení zásady solidarity; rozdílné stanovení koeficientu ve vztahu k jednotlivým členským státům podle žalobkyně tvoří svévolné, nepřiměřené a nesolidární rozdělení nákladů na financování trhu s cukrem;
- nedostatečné odůvodnění napadeného předpisu, jelikož Evropská komise neoznámila okolnosti, které by odůvodnily stanovení rozdílného koeficientu, ani cíle, kterým by takové rozlišení mělo sloužit;
- porušení podstatných procesních náležitostí tím, že nařízení (ES) č. 1686/2005 bylo přijato v rozporu s ustanovením článku 3 jednacího řádu Řídícího výboru pro cukr a článku 3 nařízení Rady EHS č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství⁽²⁾, jelikož Evropská komise podle tvrzení žalobkyně během postupu projednávání ve výběrech nepředložila polské jazykové znění návrhu napadeného předpisu. Žalobkyně tvrdí, že toto porušení má zvláště závažnou povahu, jelikož se jedná o návrh právního aktu, a současně je výrazem ustálené praxe Evropské komise v rámci Řídícího výboru pro cukr.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1; Zvl. vyd. 3/33, s. 17).

⁽²⁾ Úř. věst. P 17, 6.10.1958, s. 385, ve znění změn.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2006 – Dánsko v. Komise**(Věc T-5/06)**

(2006/C 74/53)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobce: Dánské království (Kodaň, Dánsko) (zástupce: Jørgen Molde, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise 2005/717/ES ze dne 13. října 2005, kterým se pro účely přizpůsobení technickému pokroku mění příloha směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽¹⁾, a to v rozsahu, v jakém jsou dotčeny body 1 a 2 přílohy vztahující se k DekabDE polymerním aplikacím;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.